

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet” s a „Muraszombati dal- és zene-egylet” hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Egész évre 3 frt. Félévre 1 frt 50 kr. Negyedévre 75 kr.
Egyes szám ára 10 kr.
Előzetési pénzek és reklamátiók a kiadóhivatalhoz (Grünbaum Márk) intézendők.

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

GRÜNBAUM MÁRK.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
Hirdetési díj: 1 hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 10 kr többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyilttér petitsora 25 kr.

Kérelem

a „Muraszombat és Vidéke” tisztelt olvasóihoz!

Cziletem egyéb ágaiban való elfoglaltságom folytán ez év végével e lapok szerkesztőségétől elállok.

Hogy a szerkesztő-kérdés az újév küszöbén ismét megoldhatatlan kérdéssé ne váljék, sőt esetleg még a lap további fennállása is ne veszélyeztessék, már most azon hazaias kérelemmel fordulok a „Muraszombat és Vidéke” t. előfizetői, jóakarói és a tovább való fennállás eszméjének hódoló pártfogóihoz: miszerint hatáskörüikben oda törekedni sziveskednének, hogy annak szerkesztését 1891. január elsejéig értelmségünkre akár egyik tagja, akár pedig egy szerkesztőségi bizottság vállalná magára.

Bármint sajnálnám is, ha e lapnak, melyet annak első felelős szerkesztőjével én alapítottam és nagy áldozatok árán 6 éven át tartottam fenn — szerkesztő hiányában esetleg meg is kellene szünnie, mégis mivel annak kiadása előfizetőinek csekély száma miatt folytonos veszteséggel jár — kijelentem, hogy azt saját szerkesztésem alatt s a jelen viszonyok

mellett december 31-ike után semmi szín alatt tovább fenntartani nem fogom.

Hazaíás tisztelettel

Muraszombat, 1890. oct. hó.

GRÜNBAUM MÁRK,

a „Muraszombat és Vidéke” felelős szerkesztője s kiadó-tulajdonosa

A tél küszöbén.

Zuzmarás idő, hideg szél, borús ég: a tél hírnökei, melyek ólomszürke színt vegyitenek a láthatár világosságába és a mi a nyári évadban díszlő fényben pompázott, megfakul a hervadás télies lehelletétől.

Az emberek már nem keresik többé künn a szabadban szórakozásukat, hanem összegbél húzódnak a szobában, a négy fal közé és mert az ember a melegséget nem nélkülözheti, a nyári nap éltető sugarai helyett a kandalló patogó tüze árasztja el a levegőt jótékony melegséggel.

A szegény ember remegve gondol a hidegebb évadra. Nyáron könnyebb neki az élet, mely nem lép föl anyyi követeléssel, mint a tél. — Nyáron ha nincs tető, mely alá éjjeli nyugalomra visszavonulhat, a szabad ég alatt tölti éjjelét s a halvány lámpafényt a hold ezüstös csillama helyettesíti. A nyári hónapok alatt jól érzi magát, mert kevesebbet nélkülöz mint télen, midőn a szabad természet zord képet mutat.

Ruha kell, világítás kell és melegítés. A télnek ez a hármas szükséglete a szegény embernek hármas gondot okoz. És e szükségletek között főleg az utóbbi drágult meg a közel múlt időben. Magyarország fa-készlete tudvalevőleg évenként fogy és ami a tüzelőanyagot leginkább helyettesíthető: a szén az első időben többnyire kazánok fűtésére fordított, mert az általános használatra nagyon drága lett volna.

Később azonban, mikor mi is ki kezdjük aknázni természeti kincsünket, melyeket dús szénbányáink rejtgetnek és a salgó-tarjáni kőszénbánya tulajdonosai óriási bányáinak fekete gyémántjait, — melyek minőség tekintetében a legelső számba mennek — a magyar piacra vitték, az eddig csak idegenből importált tüzelő szén ára hirtelen alászállott, ugy, hogy Magyarországon lehetővé vált áttérni a szénfűtésre.

Salgó-Tarjánban rendkívül sok szemet természetnek és miután minőség tekintetében e hazai széntermék semmivel sem áll a külföldi mögött, az utóbbi csaknem teljesen kiszorult hazai piacunkról.

Most a tél küszöbén, mikor a tüzelő anyag elsőrangú életszükséglet és annak beszerzése akkora gondot okoz, celszerűnek tartjuk utalni arra a különös előnyre, mit az a körülmény nyújt, hogy

Bolygó csillagok.

— Elbeszélés. — Írta: Krepelka Lare. — (Folytatás.)

De mi ez ahhoz a fagyossághoz, mely a sziveben van! Uta, mintha csak letartott földkeken vezetne keresztül, oly egyenetlen szakadozott. Itt megbukok egy kőbe, ott neki megy az utcafának, megüti a lábát a csörlőfában, oda üti könyökét a kerítéshez. És csak megy tovább, nem néz sem erre, sem arra, hiába köszöntik a vig ezimborák, hiába kiált utána Kató asszony, ki annyiszor eljártott vele kis korában; hátra se fordul, nem is hallja a hangot, nem is érti a szót. Csak megy néma, gondolat nélkül s egyszerre csak megáll egy kis fehérre meszelt ház előtt, pedig azt sem tudja, hol van. Én islenem, hisz annyiszor jött ide, hogy nem is vált már tovább a láb. Megállt, mint a kis madár, ha pelyhes fészkehez ért, megállt, mint a csendes tó, ha habjai már a partot nyalják; megállt, mint a szerelmi gondolat, egy személy, egy ember, egy boldogság mellett. Most tudta csak, hol van. Elvesztette lélekzetét, gőrcsően kapaskodott a kilyesbe, hogy erőt adjon roskadozó lábának. Ugy kintozta, úgy bántotta valami, oly fájdalmat érzett szívében, mint még soha! Mert hiába mondják: hogy kása nem étel, töl nem ember, az a kása mégis csak megégeti a száját s az a szerelmi láng mégis csak megégeti a töl szívet is. S a mint a szív fájni kezd, roha-

mosan tudnak a gondolatok az agyba feltűnik a jövő sötét, borús távlat. Hova vezet innen az út? Hol talál egy második kis házat, hol a barátság oly szívesen fogadja, hol ül-ő karokkal marasztalják, hol megvigasztalják, ha bánata van, kedvre derítik, ha szomorú, osztozni örömeiben, bánataiban? S ha talál is, mit ér az, mikor nincs oly lény, ki más világba tudná vonzani, nincs, kinek a szava oly édes, vigasztalása oly őszinte, barátsága oly nemes, elválaszthatatlan volna, mikor csak ide fűz a vágya, ide hajlja a szíve, ide vonzza az a lény, ki élet-, boldogsága, mindene. Mit ér a tavaszi est, ha nem borítják az eget a csillagok, ha nem vidítják fel a tájat a hold sugarai; mit ér a lombos erdő, ha nem hallik benne édes madárdal; mit ér a vészlen róma, ha kőd takarja el a tájképet, ha nem csalogat a jászai delbáb miért van teremtve a szív, ha nem szeretetre, örömeire vagy fájdalomra? Az ő szíve csak azt fel-le vissza: fájdalomra, fájdalomra . . .

Lassan-lassan visszatért az erő testébe s mely sóhajjal benyitott a racos kapu. Franka már ott várta a vorandán, a kis padon. Tagra nyílt szemmel nézte Ivánt, hogy csip-ib hátán ócska bigyart, mily boldogság van hátára vetve a szür, fejen a kalpag, még bot is van a kezében, mintha csak utra készülődne.

„Hová készülsz Iván?”

„Elmegyek, Franka, messze, sok időre!”

„Hová?”

„A világba!”

„A világba . . . miért?”

„Azért!”

Letette a batnyuját a földre, lábai elé fektette botját s lélt Franka mellé a kis padra — mint annyiszor, majd minden este.

„Látod, Franka, nekem mennem kell. Azt mondták az emberek, senki se vigyen addig asszonyt a házhoz, míg meg nem próbálta önmagát. S én még erre nem is gondoltam, pedig anyi okom lett volna rá. Ma megmondtam otthon szándékomat s ők azt mondták, menjek a világba, tanuljak dolgozni s úgy jöjök csak érted. Nagyon igazuk van Franka. Te sem szerethets engem, ha nem gondolsz arra, hogy én érted fáradok, dolgozol, te sem becsülnél annyira, ha nem tartanál védődnek, uradnak, ha nem látnál bennem bátorságot, erőt. Nos hát, ezért megyek én a világba. Nyakamba veszek terhet, fáradságot s majd a fájdalom lesz utatársam. De ha te néha gondolsz róam, ha csillagos esteken eszedbe jutok s kíváncsian kérdezel „hol lehet az Iván?”, az én szívem megfogja érezni s újra él; ha néha, mikor elgondolkozol, szemedbe tűnik az én alakom, ha innadközt értem tiszta ajkaddal, ha nem üzöd el emlékedből a szegény Ivánt — az én szívem meg fogja érezni s a szerelem világít majd kiborulásamban. Az én szívem mindig csak érted fog dobogni, az én szerelmem gondolatom mindig téged keres fel. De a tied Franka, mi lesz a tiedből? Oly tiszta marad-e, mint most vagy, nem adod-e másnak a kezdet, talán szívbnek, jobbnak, hogy boldogítsd vele? Előembe jössz-e, ha visszajövök, kezembe teszed-e a kezred s azt mondod-e, itt vagyok Iván, a tied, néd, szerelmed, életed, mindened?” — Oh Franka, ettől felek én. Mi is volt nekem a Petracsek Iván? Tars, a kivel együtt töltöttem az unal-

hazai kőszénbányáink már most sokkal olcsóbban állítják elő a szenet és ennek használata immár nemcsak a gazdagok privilégiuma, hanem hozzáférhetőbb lett a vagyontalanabb osztály számára is, amely eddig, mikor külföldi szénre volt utalva, bizony igen gyakran érezte a tél zordságát.

De még ma sem vagyunk ott, ahol gazdag szénbányáink mellett lenniük kellene. Egyedül az elől említett bányatársulat az, mely helyes érteket tanúsít bányáinak kiaknázása körül.

Ezrekre megy a munkások száma, kik ernyedetlen munkával a föld gyomrából kivárácsolják a fekete gyémántokat. De máshol is vannak bányáink, a hol szintén nagy tömegekben volna előállítható a tüzelő szén és ha akadnának vállalkozók, kik ügyességgel és munkával a hazai talaj eme megbecsülhetetlen kincseit a hazai közönség közkinésévé tudnák tenni, akkor a szén ára a mostaninál is olcsóbbá válnék és a tél fegyveres elvesztését jelszó jellegűvé, mert a legszegényebbek is képesek volnának hideg és rideg hajlékaikat a melegség egy-egy sugarával barátságosabbá, tűrhetővé tenni.

Őszi teendők a konyhakertészetben.

— A „Házi Közlöny” után. —

A konyhakertészet nagyobb városokban s ezeknek közel környékében újabb időben általában örömdetent lendületet vesz, mi is arról tanuskodik, hogy gazdaságosaink között évről-évre többen és gondosabban foglalkoznak a konyhakertészetrel, mint ennek-előtte foglalkoztak.

Nagyon sokan azonban még most sem érik jól a módját annak, hogy miként kell elbánni a konyhakertekkel. Nagyon sok házi kertel találozhatni még, melyekben három-

mas estétet, férfi, a kivel eljárt-zottal, devajkoddal addig, míg a játékból igaz nem lett. És ő most emegy messze. Par nap múlva a híre is utánna megy, elfelejt mindenki. Mas szokások jönnek be a faluba, mas legények jönnek este ablakok alá, hogy szípet begyenek neked, mas járja majd veled a csörgőtánczot az ünnepepokon. S mit csinálnak te? Neked is van szíped, te is szereted a szípet, mért ne szoritánad vissza kezét az egyik legénynek, mikor az szorosan magához ölelve a táncz alatt, hogy a lélegzetted is egybe olvadna. Utóbb aztán beallitana a poriatokba, mint én szoktam, te szívesen fogadnád s rajta felejtend a szemed. Akkor aztán az esőklója piros ajkaidat, az ölelt át karsu termetedet, az ültet az ölébe s féldebe sugdos szípeket — jaj annak az Ivánnak, ki ez alatt messze töléd rád gondol és számitja a napokat, melyek közelebb viszik ahhoz a kárhozathoz, hogy meglasson téged más ölében, más esőklóját tüzes ajkakkal, más szívének szerelmével.“ Őszeszorította az öklét, mintha máris bírkóznai akarna azzal a valakivel, melle erősen zilált s elfojtott zokogás, értelmetlen szavak törtek elő kebléből. Aztán maga elé bántul, borus, vad, haragos arca átváltozott, kismintak a ránczok, a vad harag által összehúzódtok ajkai s lassan, félíg zokogva folytatta tovább: „Nem tudod akkor már, hogy volt egy Petraesc Ivan, ki téged annyira szeretett. Akkor aztán hiába is jövök baba, vissza mehetek mindjárt, mert elúnez innen minden, fű, fa, virág... De Franka, ha te nem felednéd el Ivánt, ha megérkezésedre öléd kurokkal fogadnád, összkál jutalmaznád fatardozásait, nem lenne boldogabb ember Petraesc Ivannal. Így lesz-e Franka?”

A leány megszorította kezét s remegve tartakta el hulló könyeit Iván felált, vállára vette a batyut, kezébe vette a nagy botot s megfogta a remegő kezét. Szegény tót úgy sirt, úgy zokogott, oly fájdalmas sóhajok törték elő kebléből, hogy nem lett volna senki, ki meg nem könyvezte volna. Nem is esoda, a nagy világ van előtte, háta mögött még még nagyobb szerelm... Fuldoklóva rebegett pár szót, göröcsösi szorongatata azt a kis kezét, mely ott remegett az ő kezében. Majd még egyszer utólagja megszorította s elcsúkló szavakkal búcsúzott „Isten hozd Franka!”

szor-négyszer annyi zöldséget lehetne természet, mint amennyi azokban megterem ugyan azért, mert azoknak talaja kelő n. n. kaban. az elvetett termények kelő gondozá-ban nem részesülnek.

Azt hisszák tehát, jó szívetel fogadják gazdaságosaink, ha most, mikor még az idő alkalmas, a konyhakert talajának kelő megműveléséről egyet-mást elmondunk.

Mindenekelőtt igen nagy hiba, hogy nálunk sok olyan konyhakert van, melynek talaja egész tavaszi érintetlen, vagyis oly állapotban marad, amint a megtermett vetemények kieszedésekor állott. Az ilyen kertekben tavasszal rendszeren elkéskis a veteményezés, a magvak rozszabbul kelnek ki s kevéssé sikerül a termés. A mint tehát őszzel kikerültek a konyha-vetemények a kertből, annak földjét azonnal újból fel kell ásní s a jövő évi veteményezés tervét megállapítani. A kerttalaj felásásának, ha csak az idő engedi, mindenesetre a téli fagy beállta előtt kell megtörténni. Ha azonban az ősz igen erős volna, akkor vagy a még remélhető szárazabb időt kell bevárni, vagy akkor kell e munkát a tél folytán elővénni, midőn a talaj szárazabb s annyira föngedett, hogy az ásót magába veszi. — Tulndves állapotban a talajt felásni nem szabad, mert ezzel többlet rotatnánk, mint használnánk.

A konyhakert talajának még az ősz folytán való felásását a munkafelosztás helyesebb keresztülvitele is ajánlja. Ezt első tekintetre be lehet látni már csak onnan is, hogy az ősi betakarítás után e munkára nemcsak mindig elegendő munkást lehet kapni, hanem olcsóbb napzám mellett is mint tavasszal, főképp ha későn nyitk a tavasz, mert akkor minden munkás kére sokfele teendő vár. A fő ok azonban, amiért a konyhakertnek még az ősz folyamán való felasasa annyira fontos műveletet képez, az: hogy annak talaját valóban jól, vagyis a konyhakerti vetemények kivánalmának megfelelőleg csakis őszzel való felásás által lehet előkészíteni.

A konyhakert talajának mélyen való felasasa által, még ha ez trágyát nem kap is, p. o. burgonya alá — mely növény trágyázott talajban, főleg ha a talaj már természet-től is elég gazdag, különben is jobban csak

Aztán futott, szemei előtt beborult a világ, nem látott se utat, se ösvényt, csak futott gyorsan, ész nélkül. Hiába susogtak a virágok: „Sokítsd le közülünk a legszebbet, vidd el emlekedni, fűzd a kebledre”; hiába intettek a sühog-cserjék: „Törj magadnak vándorbotot agyankból s mi megvédünk veszed, baj, kar ellen!; hiába mondta neki a fű: „Óstajl magadnak agyamból spót, esalj ki belőle oly szép éneket, hogy meghódítsd a világot, hogy könyreke fakaszd legnagyobb ellened! — a sorsot!; hiába mondta a kék néb-lejts „Tejj le, fordulj vissza, adj annak a leányknak, ki előttd legkedvesebb, én majd örökre feljajthatlenné teszem szerelmét s mindig emlékébe idézem arczodat” — Ivan csak futott, futott.

Mikor aztán előlt a falu, a torony is csak messzeből tündökölt, akkor visszanezett s könyveze mondott búcsút edes szülőföldjének.

Aztán futott tovább, tovább, irány, esel nélkül!

II.
Nemsokára aztán huszárök telepedtek meg a faluban. Szép, dalás legények, csak egy ropogott a ráncos eszímájuk s oly helyeken löblözött a vállukon a fehér prémes dolmányok mintha az is emeli akarai külsőjeiket. Búszke, kifeszített mellel, tanzoló lovakkal érkeztek s trombitájuk érezhanga felkeltette a visszhangot s számos valtozattal terjedt szerte-szert. Messze vidékeknek elhirdeték, hogy huszárök jöttek a faluba; csillog kardjuk messzevillogó fénye, azt adta tovább, hogy oly legények érkeztek, a milyneket már rég nem látott a vidék. Búszke fölvel, helyeken livalkodva lovagoltak végig a hosszú utczán nagy rangosan. Bezzeg kijöttek most lennyek, nem kellett őket hívni sem! Oly szépen voltak kitesztolva, szalagokkal f-lezfrazva, mintha mindannyit most vettek volna ki a skatulyából. Perül arczokat néztek a deli huszárök, egyik-másik azt sem tudta, hol a feje, mikor egy buczfatább vitéz rákaestintott a felszémével. A trombita szó még inkább kihozta őket az utczára, a csörtelő kardok, nyertő mének, ragyogó szépségű legények egész löblöndi tereket öket. Hoj mosta nem láttak már ilyen szép életet! Egyik-másik emlekszik ugyan, hogy gyermekkorában is látott már ilyen szép vitézeket, kikről aztán egész jelen nagy leánysa-

szárba hajt — azt érzék el, hogy a talajban található növénytápszerek a tél fagyá által feloldatnak, mely ezelből művelve a talajt, a felásás után erősen kell hagyni, míg ellenben ott, hol a talaj trágyázva lesz, az őszzel való felásás arra szolgál, hogy a trágya a talajjal elkeveredve, amint az elszót vagy kovász a tészának megkeletését modítja elő, ugy a trágya is növénytápszerekké való felbomlása által felbontog hasonn atalajban található növénytápszerekre is.

Ez esetben azonban a trágyát mélyen alá ásni nem szabad s a felásás után a talajt gerbelyével el kell egyengetni. Ha a talajt ekkent előkészítve találja a tavasz, akkor alig lesz oka a háziasszonynak panaszkodni, hogy kelő időben nem veteményezhetet s nem rakhatta el a palántát, mert hiszen ezen esetben minden veteményagy készen várja a veteményezést és pedig egészen más állapotban mintha csupán tavasszal lenne az a vetemény-ágak felasva.

De hogy a talaj őszszel való felasasa által nemcsak termő tróben való gyarapodást érnünk el, hanem még sok más is, az kitűnik a következőkből:

Az őszszel felásott talaj jobban megtartja a téli nedvességet, mint az, mely csak tavasszal ásattot fel; ép azért az őszszel felásott vetemény-ágakat tavasszal nem is kell újból felásni, hanem csak jól erős fogu gerbelyével felporhanyítani a veteményezés vagy palántázás előtt. A burgonyát ellenben minden további előmunkát nélkül el lehet ültetni az őszszel felásott földbe. Ép ugy a borsót is, melyet csak akkor kell megkapálni, ha a kelés után gyomok mutatkoznak. A később beültetendő vetemény-ágakat azonban, főleg ha megkérgesedtek, a beültetés előtt felültesen fel kell ásni. Az őszszel felásott talajban tavasszal a felületre jutott finom gyommagvak is korán csíraba indulván, azok erős fölgerebelyezés által elpusztulhatnak, míg ellenben a talajban mélyebbre került gyommagvak ki nem kelhetnek, azok a veteményeket el nem nyombatják, amint ez a tavaszi felásás mellett gyakran előfordul, ha a gyomfalásra nincs elegendő kéz és idő, vagy azt az esős időjárás végezní nem engedi.

zég álmódzótt, de hát ha meg volt is az emlékek, egyik sem tudta, hogy milyennek hát igazában. És mo, most azon sok álom rejteje mind meg van folyva azok a mese-beli alakok itt nyugodnak szemük előtt nagy lézzenen, búszkén, mint a hogy illik is hozzájuk. Én istenen, de milyen szépek!

Milyen ma-ok, mint ezek a tót gyerekek adja a piszkos nagyok, óségi kalapba, isten tudja milyen színi pantallónak nevezett zakkban. Aztán az arczuk is! Ráncos, nagy volmektot bírázadt, kiálló tüskés szaloktól szürő. Milyen mas legények ezek a meselőkül! Szép sima az arczuk, csak egy kis bajusz ingerkedik az orruk alatt, dalás s termétek, csak egy ragyog a dolmányok fengombja, a piros pantallónak meg amny is kitűnik. Volt is nagy zaj, mikor elővultak! Mindnyeg beszélni akart, mindnyeg szólhoz akart jutni. Az egyik azt a esintalan szöket talála legszebbnek, ki olyan furán tekintett rá, a másik becsinatot kért, de koreken kijelentette, hogy mégis csak esinosabb volt az az utána jövő, a harmadik már mind a kettőt kinevette, hogy olyan rossz az izlésük, nem vették észre azt a feketét az első sorban. Mikor aztán kettő egyszerre egyet diesért, akkor azok összehúzódtok, pártokra szakadtak s csak nagy nehezen tudtak kiegyezni. Utóbb aztán magára gondolt mindnyegik. Egyik a szalagút igazított, másik virágoskertot fűzött a hajába, a harmadik meg egészen újból áttölközött, mert hát jól tudta mindnyegik, hogy nap lesz ez a mai. Csak akkor esapant az örömk, mikor ottthon az öregek mogorvau fogadták. Mert hát olt meg nagy volt a boszuság. A falu vénjei, meg a családok emberei összedugták a fejüket s valami nagy istene-apasról beszéltek. Ugy is van az, az öregek előtt mindig csapás a katonalás. Mert hát fene gyerekek azok a huszárök, kényesek, uriasok.

Mikor bekvárteloztak őket, elfoglalták a legnagyobb szobát, mindjárt hozalátuk az evéshez. Az anyjuk elő veszi összes tudományát, hogy ki elégítthesse a nagy urakat s nagy feltartandús, van az egész házbán. Aztán nem is elégzik am meg vitéz uram közönségese portióval, lábas száma ki-vánja az eszt s el is fogyasztja jó étvágygyal, csak a fen-kén hagy egy kis maradekát a tisztesség kedvéért. Folytatása következők.

Az őszezel felásott talaj azonkívül hogy felszínén elegendő porhanyósággal bír arra, hogy benne a vetemény-magvak gyorsan kikelhessenek, alsóbb rétegekben egyszersmind elegendő meg is ülepszik, ami viszont a növény gyökereinek munkálkodására van jótékony hatással. Ugyanis ha — amint ez a talaj tavasszal való felásása mellett előfordul — a talaj nincs elegendő megfelpedve alsóbb rétegekben s a belé áttett növények gyökere a talajban mindenütt üres hézagokra talál, a szerint a szárazság által szenved, részint pénzt is kap s ennek folyán puszul el.

Végül a konyhakert talajának az őz folytán való felásása mellett szól az is, hogy az fly talajban áttett palánták sokkal jobban s biztosabban megfogamzanak, mint tavasszal felásott talajban. Kivált a káposzta az a növény, mely a mellett hogy jó nyirkos talajt kíván, egyszersmind azt is megköveteli, hogy az a talaj, melybe áttétve lesz, alsó rétegekben meg legyen ápedve.

A káposzta palánta egyáltalában nem szereti, ha elültetése előtt közvetlenül fel volt porhanyítva a talaj, s a későbbi kapálást is csak felületesen kell a káposzta földön végezni, csupán annyira, amennyire azt a gyomok kiirtása s a talaj felszínének felporhanyítása megkívánja. N. J.

Hírek és különfélék.

— **Előfizetési felhívás.** Folyó év október hó 1-jével lapunk a hatodik évfolyam utolsó negyedébe lép, miért indítatva érezzük magunkat lapunk tiszelt olvasóit tisztelettel felkérni, miszerint előfizetéseiket megelőző megújítási szveskednének. Azon tiszelt olvasóink pedig, kik előfizetési díjjal már régebbi idő óta hátralekban vannak, tartozásaik megelőbbi szíves kiegyenlítésére kérjük.

A „Muraszombat és vidék” kiadóhivatala.

— **Balogh István** ur, az újonnan alakult muraszombati evang. fiók-gyülekezet s. lelkesze, — mint halljuk, — folyó hó 21-én fog Muraszombatba megérkezni. Ö önműl eldövizsülik őt, s megvárjuk gyözdőve, hogy személyében városunk intelligens társadalmá egy televény fiatal taggal fog gyarapodni.

— **Jótékonyág.** A Most-fele telekpalya reudas vendéglő szíves adakozásából a muraszombati állami iskola III—VI. fősztály szegény tanulói 4 ft 70 kr. arn tankönyveket osztott ki Török Ernő kir. közjegyző ur. Fogadják a nemessivű adakozók e helyen is a szegény tanulóm legáltalásabb köszönetét. Muraszombat, 1890. okt. 17.

Takács R. István, tanító.

— **Új vasutak.** A radkersburg-luttenbergi vasutonalat múlt szerdán, október 15-én adták át a közforgalomnak. — A eszkortnyai-ukki vasutonalat multheti megújítási hírvégre nézve pedig t. olvasóink elmeséset kérjük. A kérdéses vasutonalat ma délelőtt 9 órakor nyitják meg, mint azt egy tegnap érkezett hivatalos sürgöny jelenti. Alsó-lendvairól levelözök — ki különben ezen áll-hírvél több lepatársunkat is felhívott — minket is tévára vezetett. A m. kir. államvasutak igaz-gatósa, mely e vonalat üzembe vette, a követ-kező menetrendet adta ki:

Csiktorjairól indul reggel 5.33 és d. u. 4.55 pk.		
Kristóffán	6.01	5.21
Muraszerdahely	6.20	5.38
Alsó-Lendva	6.44	este 6.01
Ródies	7.07	6.22
Csömödér	7.53	7.07
Gútorföld	8.18	7.31
Tófj	8.33	7.46
Bakk	9.06	8.19
Zala-Egerszeg	9.28	9.01
és érkezik Budap-stra este 8.55 pk., regg. 7. —		
Zala-Egerszegről indul reggel 6.58 és este 6.14 pk.		
Bakk	7.35	6.50
Tófj	8.01	7.15
Gútorföld	8.17	7.30
Csömödér	8.54	8.06
Ródies	9.29	8.39
Alsó-Lendva	9.59	9.08
Muraszerdahely	10.15	9.32
Kristóffán	10.35	9.41
Csiktorjairára érkezik	11. —	10.05

Figyelemztetjük az utazó közönséget, hogy most már Alsó-Lendvairól is lehet Zala-Egerszegen át 4 ft-os zónajegygyel Budapestre utazni.

— **Gödörházán** folyó hó 16-án a kora reggeli órákban Szépe István házánál tűz ütött ki, mely a szomszédra is átcsapott s Szépe Istvánnak lakóházát, pajtáját, Szépe Pálnak összes gazdasági épületeit s nagy mennyiségű gabonáját és takar-

mányát elhamvasztotta. A tüzeset oka még eddig ismeretlen.

— **Köszönet.** A muraszombati állami elemi iskola III—VI. léányosztályában e hó 16-án, a szegényorsú tanulók nagyobb részét elláttattak tankönyvekkel és írószerekkel. Ezen nemes tett a Török Ernő kir. közjegyző ur indítványára a Most-fele vendéglőben legutóbb tartott tekeversenyen fennmaradt összegből került ki és valóban ennél halásabb s nemesebb czélra alig fordíthatlak volna azt a tekező urak. Fogadják elsősorban a szegény gyermekek nevében Török Ernő kir. közjegyző ur. egy a tekeversenyben résztvevő urak, kik ezt lehetővé tevők, legforróbb köszönetemet.

Muraszombat, 1890. október 16-án.

őze. Andulits Gyuláné, áll. tanító.

— **Utónállás.** Az alsó lendvai szőlőbirtóság utónállásról értesítette táviratilag a esendőr-parancsnokságot. Németh Pal főbírói lakos mit sem sejtve haladt az országuton ezúja felé, midőn a zstíközei határban két fekete ruhás egyén gyorsan megtámadta és pénzt követelték tőle. Németh Pal a legjobb akaratral sem lehetett eleget az utónállók kivánságának, akik harsgubánul sulyosan megvágták Németh kezét, s mivel zöréket hallottak az uton, elhúntek a radamosi erdőben. A esendőrőség erélyesen nyomozza őket.

— **Szombathelyen** a gyermekek közt elterjedt s egyes esetekben komoly kimeneteli vörhny-járvány miatt, a városi egészségügyi bizottság házfőzfából a város összes elemi iskoláit, óvodáit, valamint a Lakner-nőzárkét iszette f. hó 13-ikától számított két hétre bezártatták. A polgármester ur e tárgyban mihezartás végett a város közönségéhez külön felhívást intézett.

— **Raisz Lajost**, volt nagy-kánizsai erdő-őr és m. állama uti kabinát, akóról lapunk egyik előző számában megemlékeztünk, a nagy-kánizsai kir. törvényszék keltős házasság bűntette és család vétsége miatt öt évi börtönrre ítélte. — Vadlőt fellobozott.

— **A böhörzsolások** térdén, újon stb. igen gyakoriak és kellemetlenek. E mellett még, ha nem vigyazunk, komoly sebek is lehetnek belőlük. Különböző gyermekelnök, kik nem tudnak magukra vigyazni. Hogy e böhörzsolások gyorsan meggyógyuljanak, tegyük rájuk egy illó darabot azon hatyár-ból, mely a tojáshéjak belsejét borítja.

— **A ládás szabó,** Zeitung Hermann, az a furcsa kis emberke, a ki egy ladaba zárkózva, mint tberszállítvány utazott Bécsből Párisba, most ugyancsion utat tett hajón Hamburgból Londonba. Zeitung czintul nagy upot töltött a hadi-ban s mikor a hajó a Tamouz kikötőt, hat revol-verűs hívta föl a varaközök figyelmét. Zeitung, ki most már ugyilátszik egészen furcsa utazásból akar élni, ezúttal nagyobb felhívással rendezte ki-szállását, mint Párisban. A ládáján hagyott lyukon át ő lött ki hatszor egymanta s mikor a közönség odusereglett: éljen Angol-zságl! kiáltással, kitűtötte fejét a ládból a bécsi szabó. Ezúttal nem volt semmi baja a szállítást miatt, mert mint selyem és bársöny adatta fel magát, melyért különben is nagy szállítási díjat kell fizetni. Zeitung London-ban mutogatni akarja magát.

— **Hány ismert nyelv van a földön?**

A jeles nyelvbar Müller Frigyes 390 ismert nyelvet különböztet meg s ezeket a következő tizen-három csoportba osztja: 1. az ausztráliai sziget-tengeren a papuk 2 nyelvet; 2. a hottentották 4 nyelvet; 3. a kaffrek vagy bantuk 25 nyelvet; 4. a négerkek 58 nyelvet; 5. az ausztráliai 19 nyelvet; 6. a malaj-polynezi 36 nyelvet; 7. a turáni vagy mongol 59 nyelvet; 8. a skrvéd-ki 8 nyelvet; 9. az amerikai (az eszakon és délen levő őslakók) 61 nyelvet; 10. a dravidai 10 nyelvet; 11. a nubiai szinten 10 nyelvet, végül a 12-ik csoportban a közép tenger melletti nyelvek, melyek száma 98. Ebből tartoznak a modern nyelvű nyelvek: angol, francia, olasz, spanyol, német; továbbá a persa, a hindosztáni, a héber görög, román, stb.

Vegyes rövid hírek.

— **A megcél.** Stirling Sandor nyug számadnosok a király a magyar nemességet adományozta „szentgyörgyvári” önénél. — Szombathelyen a vörhny-ez oncsoló torokból járványos nyavalyát egyre nagyobb erővel lépnek fel. — Nyögörben folyó hó 2-án egy gyermek vizgazatlansága folytán tűz ütött ki, amelynek 15 ház, több gazdasági épület, sok gabona, 1 telien és 7 sertés is el-aldozatul. — Az igazságügyminiszter Esteráz Leo 1.53zogi kir. járásbírósgát telekönyvi atalakító dípjokat a vasvári kir. járásbírósgához segédtelekönyvv-zetvére nevezte ki. — Tancsics József zenati lakos e hó elején Szombathelyen anyai palántát ivott, hogy az meg aznap szvszálhűlésben meghalt. — A szombathelyi lovaslakatnyában e hó 9-én tűz volt, amikor a kaszárnya teteje le-égett. — Páhr Lajos betenyi ádótsizt huson mi-nőségben a szombathelyi kir. adóhivatalhoz helyeztetett át.

— **A hazabóli.** A muraker-zsuri rom. kath. templomot El István apát-plébános ritka áldozatkészséggel saját költségen teljesen felújította.

— A eszkortnyai templom perselyének póztartalma el lett rabolva. — A belügyminiszterium a pozsonyi dinamitgyárnak megengedte, hogy Orsován át 500 kilogramm dinamitot szállítson Szerbiába. — Nagy-Kánizsán nagy felhűtést keltett az az eset, hogy egy Horvath nevű főhad-nagy egy polgárt a katonai őrszárattal bekísér-tett és másmpog fogva tartott. — Az aradi ki-állítást e hó 16-án zárták be. — Szepesváralján e hó 2-án egész nap hó esett. A Branyiskót hó borítja s olyan a vidék, mint karacsontyáján. — A Munkácsy-pár nyolcz napi Budapesten időzés után folyó hó 24-én delután fel 4 órakor hazafelé utazott. — Borsfa zalamegyei község, mint ott éni levelözök írja, e hó 10-én a tízfűzész majdnem az utolsó házig elpusztította. A lakosság nagy réb-e a szőlőhegyen szűretlett s mire hazért, a falut romokban talalta. A hájlektalanná lett nép nyoma-mo leirhatlan. — Csator Zsigmond orsz. képviselő kétréndűlt becsületsértés vétsége miatt két hónapi szabadágvesztésre és száz forint pénzbír-ságra ítéltett. — A magyar színeszt százéves jubileumának méltó módon való megünneplésére a fővárosi színházakban nagyban készülnek. — Pestmegyei Hévizon a robogó vonat alá vetette magát egy közönszteleben álló, nyuggalomba vonult ügyvezőnek 18 éves varú szép nőtlen lánya.

— **A külföldről.** Molke 90-ik születésnapja alkalmából Berlin város ötven ezer márkás alapítványt tett. — A japáni esaszár jövő nyáron Karlsbadba jő. — Herzegovinát Ljubinjából ír-jak, hogy ott már tizenharom hét óta nem esett egy eszpe eső sem s ennek következtében a kör-nyeken minden forrás kiapadt. Emberek és állatok végsőságos kínokat szenvednek szomszjától. A házálátokat néha mértékekre kell elhajtani, hogy friss vízhez jutassanak. — Rothschild Gus-táv báró, a parisi osztrak-magyar főkonul, az osztrak-magyar segélyegyesületnek százszet frankot adományozott. — A szabóruai vasút kiéptése most már elhatározott dolog. A vasutat a kine-tről építeti s az építést hatadik másküi megkezdik. — Bacs-ben ez idő szerint negyvezsharom-száz énező iskolás gyermek van. Ezek a szegények olyan nyomorúságban vannak, hogy szűk-ébed nélkül kenyérlenek őket iskolába küldeni. — Gracsbén e hó 16-án Baur-chafter József főhadnagz agyon-jötte magát.

Közgazdaság.

— **A gyümölcsöt friss állapotban elartatni.** Valasd ki a gyümölcsöt, mielőtt meg nem egészen érett aztan a tökéletesen egészséges darabokat 4 napig tartós gyengén meleg aszáló-szobában, hogy vízfeltelegnek elveszítsek; aztan végy hortokát, melyek meleg évszakban kivülről közönszkatrányúlnak be-kunntek. A hortó belseje tökéletesen száraz legyen, aztan tegy a hortóba egy réteg gyümölcsöt, ezt fedd be ismét kopra-tergegel aztan ismét rakj gyümölcsöt s ezt foly-tásd mindaddig, míg a hortó telve van. Ekkor tedd rá fedelét, a rovatokba helyezz mézszag-sineget, hogy a hortó legmentesebb el legyen zárva. A felső fedelre tegy fűszert-gét. Ha száraz helyen tartod így a gyümölcsöt, hat évig megmarad friss álla-potában. Ha a gyümölcsök meg megvannak szárai, ezeket be kell vonni p-csétviaszakkal.

CSARNOK

Aphorizmak.

Néhány nappal ezelőtt huoyt el Francziaor-szágban Karr Alphon Némét hangzású neve da-czára a franczia iradalom kitűnősége. Legutóbb 6 is a „esüdos emberek” számat szaporította, de midőn az örök ifjúság virágaiából még 6 is szaki-thatótt, noha csak egy virágkötőt írt, a „francia Aristophanes” melléknével tisztelték őt meg.

A szatirikus aphorizmak megteremtésében tint ki leginkább írói jelleme. — Ime mutatól egy-néhány:

Az alak kisebbnek, hitványabbnak látszik, ha távolodunk tőle; az emberek pedig akkor, ha kö-zeledünk feléjük.

A koldus meglopja a szegényt.

Munkás-kérdés?! Kébaság! Tudni akarjátok, hogy a munkás mit akar? — Henyálni!

Az ember törekszik mindent a tökély magas fokára emelni — csak ösmagát nem.

A szerencse?! egy esinos, molihal fűdött há-zikó, illatozó virágágyak közepette. Csak kivülről tekinthet meg, belépve mitsem látsz.

Minden nő kedveli a esokrot, de nem mind a virágokat. Ön, asszonyom, szereti a virágokat és én szeretem a nőket, kik a virágot kedvelik.

Uton-utfele az emberiség egyenlőségének dogmáját hirdetik. Erőtlen dogma! A ti egyenlőségtek nem a nagyokhoz emelkedés, hanem azok porba rántása.

Az ő születése napjára.

Szerettem őt? ... avagy csak aom volt talán?
 És családja bír tón aom hamisan? —
 Szerettem őt, mint virág felő napot.
 Mint napugár bodros enyegő habot.

Szerettem őt . . . ezt értem még ma is.
 Mert nem csitulak lélekem vagyai.
 Sokszor nyílik bus panaszra ajakam.
 Napról napra nagyobbodik fájdalom.

Szerettem őt . . . s boldogságom nyílt egén
 Údv helyében sőt poklot értem ég;
 Szerettem őt s elvesztém menyemem.
 Oh, ha tudná érte mennyt szenvedek!

Szerettem őt . . . a tulvilági élvben
 Fényes jövőt láttam a jelen ködében.
 Álmodom a múltrol, hol tavasz fénye
 Andalogni eljár a völgy ölére.

Szerettem őt . . . s képeztél sugára
 Elvezet éltom fényes csanakába.
 Jelennek búja, minden szenvedése
 A múltnak emlékin hitet nyújt reményre.

Szerettem őt . . . mint virág felő napot,
 Mint napugár bodros enyegő habot;
 Előttem áll . . . Róla gondolkodom —
 Vesztésem érzélen oly bús dalom.

MÁTYÁSDOMBI.

Irodalom.

„**Hazánk ifjúsága**” cím alut csinosa kiállított ifjúsági szepirodalmi hetilapnak mutatványsszámát vetők, melynek tartalma a következő: Olvasóinkhoz, — Garabonciás muzsika, Mikszáth Kálmántól. — Husz év óta. Koltéymény Dr. Prém Józseftől. — Előzött élet. Elbeszélés Dr. Borostyáni Nándortól. — Régi múltrol. Koltéymény Erdélyszky Jenőtől. — Kalanottai Cezsar kalandjai. Ifjúsági regény Gabányi Árpádtól. — Hátvan évnek. Koltéymény Roboz Gyulától. — Gyermekori emlékek, Bethlen Oszkártól. — Édes kis virágom. Koltéymény Ujváry Istontól. Amely kisebb. Novelette. — Clarence herceg. Vig ballada. Char-Varietól. — Jöhetsz már szentem Bertalan. Humoresz Reiner Zsigmondtól. — Rebusz verseny. — Porszemek. Vakarások. — Játék. — Társalgó. — Pályázati hirdetés. — A nagy rét. — A földra terjedő laposkának tartalma annak szerkesztoje Vathy István igen szépen válogatta össze, a kiállítás pedig a kiadó Romwalter K. és fia soproni nyomdász dícsereit várják. — Előfizetési ára egész évre 5 frt 50 kr., fél évre 2 frt 75 kr., és negyedévre 1 frt 40 kr. Ajánljuk a szülői figyelmébe!

„**Kétszer kettő — négy!**” címmel korszerű költőnek: Jókai Mór egy új regényt ír a „Képes Csaldái Lapok” számára. E kitűnő szépirodalmi lap az érdekes regényt már a legközelebb kezdi közölni.

„**A Magyar Háziaszony**” című, Budapestben megjelenő szepirodalmi, társadalmi és háztartási hetilap szerkesztésében változás állott be. Palágyi Lajos, az addigi szerkesztő, más elfoglaltsága miatt visszalépett s a lap kiadójának sikerült a „Magyar Háziaszony” szerkesztésének vezetésére Bárony Istvánt, az ismert nevi író megneynri, aki mellett Szirmai Mór lesz a felelős szerkesztő. Bárony neve elég biztosított arra, hogy a „Magyar Háziaszony” szintén jobb lesz mint valaha. Azért mi mellegen ajánljuk ezt a kedvelt lapot a magyar közönség partfogadására. Előfizetni lehet bármely naptól kezdve; előfizetési ára egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénz Budapestre küldendő a „Magyar Háziaszony” kiadóhivatalának (VII. Erzsébetkörút 7. sz.)

— **Érdekes irodalmi vállalatot indított meg Debreczenben** a „Debrecezi Ellenőr” könyvkiadóhivatala. — Ugyanis apró olcsó műsternek jelenteni meg Vértesi Áronnak, a szép próza műsternek, e minden ízében magyaros irányú magyar szellemű írások elbeszéléseit, hogy azok a nép minden rétegébe elhatárolhatók s olvasnassák azokat azok is, akiknek nincs annyi jövedelmük, hogy egy-egy könyvért forintokat adhassanak ki. És ha valamelyik írónak a művei alkalmasak s méltók arra, hogy az ország szívére, a nép közé jussanak el, ugy az Vértesi, mert az ő műveiből annyi magyaros szellem s meleg nemzeti érzélem sugárzik ki, mint kevés íróból, másrészt pedig a jó izlés fejlesztésére s a nemcsak érzélem ápolására kevés irodalmi mű hatathat annyira, mint az ő tisztult nemes érzéssel s az emberek szelvéseiből iránt érő részvétöl szívevel s hivattott tollal írt elbeszélései. Meltök ezek arra, hogy eljussanak a legbelsőbb talajba: a nép szívére, hisz ott ápolják a nemes érzéseket, az izlést, a magyar szellemet. A saját alobi már egy nagy csomó elbeszélés került ki, melyek mindegyike külön füzetet képez s terjedelmében képest 5, 8, 10, 12, 20 káprázárú szerkesztő meg. Különben a Debreczenben előzetes válogatásnak: „Vértesi Áron összes munkái népszerű kiadásának” meg egy más nagyon méltányolható célja is van: az, hogy a magyar olvasók megmenekedjenek attól a kényes-tréflyszettől, hogy megtakarított filléreiket haszontalan reménytelen és sejtéles külföldi munkák mélyely terjesztő füzetére legyenek kénytelenek fordítani, mert első raug írónk írónak, elismert, jó műveivel fognak juthatni olcsó pénzért. — Káprázárú Debreczenben előzetes válogatásnak könyvkiadóhivatalában és a haza összes könyvkereskedésében.

— A legkellemesebb szórakoztatón egy jó lap s ezt csak egy 6 forintért megszerezheti minden család, ha megrendeli a „Képes Csaldái Lapok” című szepirodalmi és ismeretterjesztő lapot, mely nemcsak hasznosan mutatott, érdekes, érdekes, és izlésemestítő olvasmányokat nyújt olvasóinknak, hanem „Nó a házban” című mellékletével háttanácsadja a család minden tagjának s gyönyörű, csak művészkélt érdek képeivel a szép érzéket fejleszt. Hogy magasztos cizfoljának a „Képes Csaldái Lapok” menyire megefelel: azt legjobban bizonyítja ama közkezdveltség, amelyben részélen s előfizetőinek évről évre száporodó száma. A „Képes Csaldái Lapok” előfizetési ára egész évre 6 frt,

fél évre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. s a kiadóhivatal (Budapestben, nagy-korona utca 20. sz.), melyhez az előfizetéseket legkezelebb postautalvány s irócsaldák, kívánhatók hárlékek ingyen és brenyente szolgalmi utalványsszámokkal. A legnagyobb szám következő változatos tartalommal jelent meg: Más világ. Regény, folytatás Nagyvárady Mirától. — Félített Mátyi Koltéymény Rudjanszky Gyulától. — A test eltorzításáról. Ifj. Kuty Dzsoszló. — Oh ne áldom! . . . Koltéymény Pap Zoltántól. — Mari Elbeszélés vége Bignó Erzséktől. — A legyőz. Ismeretterjesztő csevegés Gyarmathytól. — Három arckép. Elbeszélés Irta Turgenyev I., fordította Balassa István. Folytatás. — Mindenféle: A hét tükre Mezőstórol. Képekink s. Irodalom és művészet. Színház. — Képekink: Bővöltes a háremben Romasia gyogygy. Otthon. — mindenütt. Egyforma köteleesség: egyforma jog. — Regény-melléklet: Egy család démona. Eredeti regény. Irta Muriczay-Karossza Irma. (49—64. oldalig.)

Humor.

— **Nem az igazi — és mégis!** Két elchly-i lakos egy este, amint Parisból hazafelé bagtatnak, az uton egy holtrészeg egyent latnak fektüdni. „Nézd csak!” mondja az egyik kövölök, „ez a mi N. barátunk!” — „Csakugyan ő az!” — „És ilyen állapotban!” — „Oh, ez nem az első eset! Haza kell vinnünk őtet!” Ezzel meglögték és ugy ahogy hazavitték lakására. N. asszony felalamban, megföldve férje lyeten viselkedésen, kéri az emberbarátokat, hogy férjét vektöktessek és fektessék le, mit ezek amúnd megcsenekeltek, elbőrszettek. Alig értek azonban csak a lépe ök végeire, amúnd iszonyatos larma töltte meg félleket. N. asszony segítségért kiabált. A részeg ember, mely az ágyban fektült, nem az ő férje volt, hanem egy más elchly-i lakos, aki férjéhez felülőben hasonlított. Csak ugy nehezen sikerült a két urnak, a részeg felkölteni s fogaton a rendőrségre vinni. Az igazi N. urat pedig csak később — hozták haza titos állapotban.

— **Mire való a kenyér?** kérdezi a tanító. — Hogy vajot kenjenek rá, felülte egy kis leány gyorsan.

— **Egy hordár** holt részegen fektött a vízzel lelt esatornában. Tarsa kergetett a körülállók közt hogy berkésreir adakozzának, melyben elszállthas-a — Hogy merészel kölnödni? rivalt rá egy rendőr. — Bucsánnt felülte a hordár, nem köldölök, csak vizkarosult számára gyűtök.

A nap és éj hossza.

Ok.	A nap		A hold	
	kel	nyug-szik	kel	nyug-szik
19.	6 26	5. 3	este	8.34
20.	6 28	5. 1	1.31	9.37
21.	6 29	4.59	2.19	10.50
22.	6 30	4.58	2.58	regg.
23.	6 32	4.56	3.20	0.19
24.	6 34	4.54	3.54	1.32
25.	6 46	4.53	4.16	2.54

Piaci-árak.

Muraszombat, okt. 19
 Buza új 6.80 7. —
 Rozs új 5.80 6. —
 Zab új 5.80 6. —
 Hajdina 6. — 6.40
 Köles . . . 5.50 5.65
 Bakkönyv — —
 Löhér 43 — 46. —
 Kukorica 5.80 6 —
 Lenmag 10. — 10.30
 Neumann Adolf.

Vasuti menetrend.

Regedől Spielfeldnek
 indul reggel 4 óra 39 perczok és odaér 6 óra 14 percz
 délelött 10 — 25 — — — 12 — 29 —
 délután 4 — 15 — — — 6 — 03 —

Spielfeldről Regedébe
 indul reggel 7 óra 20 perczok és ideér 9 óra 12 percz
 délután 2 — 03 — — — 3 — 53 —
 este 6 — 45 — — — 8 — 37 —

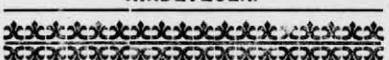
Alsó-Lendváról Zala-Egerszegré
 indul reggel 6.44 perczok és odaér reggel 9.38 perczok
 este 6.61 — — — — 9.01 —

Alsó-Lendváról Csáktornárok
 indul reggel 9.59 perczok és odaér délelött 11 órakor
 este 9.08 — — — — éjtel 10.05 pkr

Zala-Egerszegről Alsó-Lendvára
 indul reggel 6.58 perczok és ideér reggel 9.59 perczok
 este 6.14 — — — — este 9.08 —

Csáktornáról Alsó-Lendvára
 indul reggel 5.43 perczok és ideér reggel 6.44 perczok
 délután 4.55 — — — — este 6.01 —

HIRDETÉSEK.

Üres állások!!

Egy majoros állás betöltendő. Az illetőnek a fejés és telenek gondozásán kívül a növendékállatok kezelését érteni kell. Ugyanott **egy vinczeller-állás** töltendő be s az illetőnek a szőlőmunkálatása mellett a borok kezelését, palackozását kell érteni. Jelentkezők az uradalmi intézőséghez Felső-Lendván forduljanak. (333. 1—*)

Üzlethelyiség bérbeadása.

Csendlakon, (posta Ferenczfalva, Vasmegye) a templom mellett, legszébb helyen fekvő csinos bolt-helyiség, hozzá tartozó két szoba és konyha, bármely napon bérbeadó és november 15-ével átvehető. Értekezhetni alulírott háztulajdonosnál.

Csendlak, 1890. október 1-én.

Pum János,

(529 3—3)

vendégios.

„**Europa**” szálloda!

A Budapestben V. nádor-utca 5. sz. a. „Tigris”-szálloda címét átváltoztattuk

„**Europa**” szállodára (330 2—2)

és azt pazar fényű újabb berendezték, a modern követelmények szakszere szerint

Az „Europa” szálloda a főváros legcsodásabb és legalkalmasabb pontján fekszik, közel minden helyi vasúti állomás és határszélhez. A szálloda több mint 100 szobával rendelkezik és ugy van berendezve, hogy abban egyes családok is, akik elküldötte akarnak lenni, befogadják.

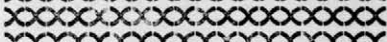
A kényelmi szempont mellett figyelemmel voltunk a lakók egészsége megóvására is, azért láttuk el a szállót légűfűtés, villamos világítás, szobák, fürdőszobákkal és telephonnal.

Turkiesküink: mersokét árak, pontos és gyors kiszolgálás.

A nagy közönség bencs ügyelmét különösen felvontk család lakó-helyiségeinkre, melyek a fővárosban egy dől az „Europa” szálló-ban kaphatók. A nagy közönség szives látogatását kéri

Reutter F. és Plach F.

A Reutter-féle telephelyen, a „Hungaria” nagy-szálloda volt szobafőnöke.

!! Végeladás !!

A marburgi Pichler F. József-féle esdőtömeg áru-raktára az összes, visszavásárlási jogú látvott árukkal együtt végeladásra van el lesz adva

Raktáron vannak:

Ótány-szövetek, női ruha-szövetek, flanel, fekete kasmér, divatruha-szövetek, barchentek, nadrágszövetek-árak perkal, szatín, kékfestés, ofordok, nrnkín, szövet-árak, vászon-árak, ág-áruhatatok, sifonok, mindenféle bélelt czikkek, fekete kloth, kabátbélesek, bársony és plüsch.

Ágyterítők, flanel-terítők, ló-pakróczok, szőnyegek, ág-szőnyegek, jute-függönyök, garnitúrák, asztali abroszok, kávé abroszok, törülközők, szalmaszakok stb. melyek saját (Marburg, Herrengasse 20. szám alatti) raktáronban a legolcsóbbra szabott áronon végeladásilag el lesznek adva

Egyuttal szives értésére adom a nagyérdemű vásárló-közönségnek, hogy mai naptól fogva ugyanott az összes divat és belső-árucikket kicsinyben is a legolcsóbbra szabott áronon el fogom árusítani.

Tisztelettel

Pirchan Gusztáv.

Vidékbeli megrendelések leggyorsabban követtittemek

